

405

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 maja 1998 r.

w sprawie szczegółowych zasad pokrywania niedoboru w otwartych funduszach emerytalnych, proporcjonalnej części aktywów netto otwartego funduszu emerytalnego, jaka powinna być przechowywana na rachunku rezerwowym, sposobu ustalania przez powszechne towarzystwo emerytalne wielkości środków, które powinny być przekazywane na rachunek rezerwowy, oraz sposobu wycofywania przez powszechne towarzystwo nadwyżek środków z rachunku rezerwowego.

Na podstawie art. 183 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 934) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Niedobór w otwartym funduszu emerytalnym jest pokrywany kolejno z rachunku rezerwowego tego funduszu, środków własnych powszechnego towarzystwa emerytalnego i ze środków Funduszu Gwarancyjnego.

2. Jeżeli niedobór nie zostanie w całości pokryty w sposób, o którym mowa w ust. 1, jego pokrycie następuje ze środków Skarbu Państwa na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

§ 2. Pokrycie niedoboru z poszczególnych źródeł wskazanych w § 1 odbywa się w zakresie, w jakim niedobór nie został pokryty ze źródła poprzedniego.

§ 3. Kwota niedoboru jest pokrywana z rachunku rezerwowego przez powiększenie wartości jednostki rozrachunkowej otwartego funduszu emerytalnego do wartości zapewniającej osiągnięcie przez ten fundusz wysokości stopy zwrotu na poziomie odpowiadającym minimalnej wymaganej stopie zwrotu, w drodze zmniejszenia odpowiedniej liczby jednostek rozrachunkowych na rachunku rezerwowym.

§ 4. Kwota niedoboru jest pokrywana z własnych środków powszechnego towarzystwa emerytalnego, w drodze transferu tych środków do otwartego funduszu emerytalnego, w kwocie odpowiadającej różnicy między wartością aktywów netto otwartego funduszu emerytalnego, jaką aktywa te posiadałyby, gdyby fundusz ten osiągnął minimalną wymaganą stopę zwrotu w dniu stwierdzenia niedoboru, a wartością aktywów netto funduszu, jaką te aktywa posiadałyby w dniu stwierdzenia niedoboru, gdyby wartość jednostki rozrachunkowej została ustalona w wysokości równej wartości jednostki rozrachunkowej powiększonej w wyniku postępowania, o którym mowa w § 3.

§ 5. Przepis § 4 stosuje się odpowiednio do kwoty niedoboru pokrywanej ze środków Funduszu Gwarancyjnego przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną.

§ 6. Pokrycie niedoboru powstałego w następstwie utraty przez depozytariusza aktywów otwartego funduszu emerytalnego, mających postać materialną, następuje w drodze transferu własnych środków pieniężnych depozytariusza do otwartego funduszu emerytalnego w kwocie stanowiącej równowartość wartości

utraconych aktywów, ustalonej na dzień transferu na podstawie zasad wyceny aktywów funduszy emerytalnych.

§ 7. Proporcjonalna część aktywów netto otwartego funduszu emerytalnego, jaka powinna być przechowywana na jego rachunku rezerwowym, stanowi równowartość 1,5% wartości środków zgromadzonych na rachunkach wszystkich członków tego otwartego funduszu emerytalnego.

§ 8. Powszechne towarzystwa emerytalne ustalają wielkość środków, które powinny być przekazywane na rachunek rezerwowy, w każdym dniu roboczym, przy czym wielkość ta powinna odpowiadać równowartości kwoty składek przeliczonych w danym dniu na jednostki rozrachunkowe w funduszu.

§ 9. Jeżeli wielkość środków na rachunku rezerwowym nie spełnia wymogów określonych w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 934), powszechne towarzystwo emerytalne dokonuje dopłaty na rachunek rezerwowy w terminie 7 dni, licząc od dnia stwierdzenia niespełnienia tych wymogów.

§ 10. 1. Powszechne towarzystwo emerytalne może wycofać, z zastrzeżeniem ust. 2, w terminie 7 dni, licząc od dnia wystąpienia nadwyżki środków na rachunku rezerwowym, kwotę nadwyżki nie przekraczającą 10% wartości środków zgromadzonych na rachunku rezerwowym, informując na piśmie o tym zamiarze Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi nie później niż na 2 dni przed zamierzonym wycofaniem tej kwoty. Wycofanie kwoty nadwyżki następuje w gotówce i skutkuje zmniejszeniem ilości jednostek rozrachunkowych.

2. Jeżeli wartość nadwyżki jest większa niż 10% wartości środków na rachunku rezerwowym, powszechne towarzystwo emerytalne może wycofać całą kwotę nadwyżki z rachunku rezerwowego, z tym zastrzeżeniem, że w każdym kolejnym okresie 7-dniowym wycofa kwotę nadwyżki odpowiadającą najwyżej 10% wartości środków na rachunku rezerwowym oraz że przed każdym kolejnym wycofaniem o zamiarze takiego wycofania poinformuje na piśmie Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi w terminie określonym w ust. 1.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*